Книга Суддів 18

Данії в Міхая 1-6; данії в Лаїші 7-10; пограбування божниці Міхая 11-26; здобуття Лаїшу 27-31

1 Того часу не було царя в Ізраїлі, а Данове коліно шукало собі тоді наділу, де могло б осістись, бо йому й доти ще не випало наділу серед колін Ізраїля.

2 От і послали сини Дана зо свого роду п'ятьох мужів, мужів відважних, з Цори та Ештаолу, щоб обійти й розглянути край. Вони їм наказали: “Ідіть, розглядайте край!” Прибули вони в Ефраїм-гори до господи Міхая й там заночували.

3 А перебуваючи в господі в Міхая, впізнали вони голос молодого левіта, зайшли до нього та й спитали його: “Хто тебе сюди завів? Що ти тут робиш? За чим ти тут?”

4 А той відказав їм: так і так, мовляв, обійшовся зі мною Міхай: найняв мене, щоб я був священиком у нього.

5 Вони його й просять: “Спитай, будь ласка, у Бога, щоб нам знати, чи пощастить нам у дорозі, що оце верстаємо.”

6 Каже до них священик: “Ідіть лишень з миром: дорога, що її верстаєте, Господеві вгодна.”

7 То й пішли собі далі п'ятеро мужів та й дійшли до Лаїшу. Там побачили, як люди живуть безпечно в місті, звичаєм сидонським, тихо та спокійно, нічого їм земного не бракує, й були вони в достатках. Від сидоніїв були вони далеко й із Сирією не мали взаємин.

8 Якже повернулися вони в Цору й Ештаол до своїх братів, ті їх питають: “Із чим ви приходите?”

9 А ті відповіли: “Вставайте, двигнемося на них, бо ми огледіли їх землю: земля справді прегарна! А ви оце сидите безчинно! Не гайтесь довше, хутенько в дорогу, щоб зайняти ту землю!

10 Коли прибудете туди, то знайдете людей безпечних, а землю широку та простору: її віддасть Бог вам у руки, місце, де не бракує нічого з усього того, що земля родить.”

11 І рушили звідти, з Цори й Ештаолу, шістсот озброєних людей з роду Дана.

12 Двигнулися вони й отаборились у Кіріят-Єарім, у Юдеї. Тим і прозивається те місце по цей день Табір Дана - це той, за Кіріят-Єарімом.

13 І звідти пройшли в Ефраїм-гори й прибули до господи Міхая.

14 Тоді озвались ті п'ятеро мужів, що ходили в Лаїш на розвідини землі, й сказали своїм братам: “Чи знаєте, що в цих хатах є ефод і терафи та різьблений і литий бовван? Зміркуйте ж оце, що маєте робити!”

15 І завернувши туди, ввійшли до молодого левіта в хату, тобто в хату до Міхая, та й привітали його.

16 А шістсот чоловік, із синів Дана, у військовій зброї, стояли при вході в ворота.

17 П'ятеро ж мужів, що ходили на розглядини землі, ввійшовши туди, забрали різьбленого боввана, ефод і терафи та й литого боввана й священика. А шістсот людей в повнім бойовім виряді стояли при вході в ворота.

18 І от як ті, що вдерлись у хату Міхая, забрали різьбленого боввана, ефод, терафи й литого боввана, священик спитав їх: “Що то ви робите?”

19 Вони ж йому відказали: “Мовчи, затули рота рукою та йди з нами: будеш нам батьком і священиком. Що бо тобі ліпше: бути священиком у домі одного чоловіка чи бути священиком у цілому коліні й в роді в Ізраїлі?”

20 Зрадів священик і, взявши ефода, терафи та литого боввана, пішов посеред гурту.

21 І повернувшись, пішли вони далі, виправивши дітей, худобу й майно поперед себе.

22 Були вони вже далеко від Міхаєвої хати, коли люди, що жили по сусідніх хатах, зібралися й кинулися навздогінці за синами Дана

23 і стали кричати до них. Ті ж, обернувшися, спитали в Міхая: “Що тобі, що ти з таким гуртом прибув?”

24 А той: “Ви забрали мого бога, Що я собі зробив був, і священика, й пішли геть, нічого не зоставивши мені, та ще й смієте мене питати, що мені?”

25 І відказали йому сини Дана: “Не так то дуже роззявляй на нас свого рота, а то роздратовані люди кинуться на вас, і згинеш, сам ти й ті, що в тебе в хаті.”

26 І пішли собі сини Дана далі. Міхай же, побачивши, що вони дужчі за нього, повернувся та й пішов назад додому.

27 Забравши таким робом те, що зробив був собі Міхай, разом із священиком, що був при ньому, двигнулися вони на Лаїш, на людей тихих та спокійних, і побили їх лезом меча, місто ж вогнем спалили.

28 Ніхто не допоміг їм, бо місто було далеке від Сидону, й не мали вони ні з ким ніяких взаємин. Було воно в долині, що тягнулася до Бет-Рехову. Потім відбудували вони місто й осілись у ньому,

29 і назвали його “Дан”, за іменем предка свого Дана, що був народився в Ізраїля; спершу ж те місто звалось Лаїш.

30 І поставили сини Дана в себе того різьбленого боввана, священиками ж у коліні Дана був Йонатан, син Гершома, сина Мойсея, сам він і сини його, аж по день поневолення краю.

31 Отак поставили вони собі боввана, що зробив був Міхай, увесь той час, як Божий Дім стояв у Шіло.